

gavne Landarbejdernes Stilling. Jeg skal da ogsaa henvise til, at det ærede Medlems Meningsfæller i Jernbanekommissionen ere gaaede med til at indstille de samme Løn-satser som de øvrige Medlemmer af Jernbanekommissionen, saa at han dog maaske turde staa saa temmelig ene med sin Opfattelse. Jeg tror, at som Helhed betragtet er det Forslag, der foreligger her fra Regeringens Side, et godt og brugbart Grundlag, som det efter min Mening vil være temmelig let, i alt Fald for Folke-tinget, at gennemføre endogsaa temmelig hurtigt. Skulde jeg have noget derimod, er det den samme Anke, som jeg i øvrigt ogsaa har fremsat ved det foreliggende Forslag til Lønninger ved Postetaten, at de højeste Lønninger have faaet maaske lovlig store Paalæg; jeg er i Virkeligheden nærmest enig med det ærede Medlem for Middelfart, som i Gaar havde Ordet, i, at naar vi i disse vanskelige økonomiske Tider skulde beskæftige os med Lønningslove, er det væsentlig Forbedringerne nedetter, saa maa vi slaa en Streg over Forbedringen opad, thi den behøves til visse ikke. Med disse Ord skal jeg anbefale dette Lovforslag om Lønninger for Jernbaneetaten til hurtig Fremme og velvillig Behandling i dette Ting.

Sigvald Olsen: De Bemærkninger, som jeg i Gaar fremsatte om Lønningslovene i al Almindelighed, gælde naturligvis ogsaa det Forslag, der her foreligger, nemlig Forslag til Lønningslov for Postvæsenet, og jeg kan derfor indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger, saa meget mere som Lønningsudvalgets mangeaarige Formand ved sine Udtalelser her har givet de paagældende Statsfunktionærer Haab og et grundet Haab, tror jeg. Naar det ærede Medlem udtalte sig, som han gjorde, tror jeg at kunne sige — den Opfattelse har jeg faaet af den ærede Repræsentant for Bornholm — at det er, fordi han personlig mener, at der er grundet Haab om, at det foreliggende Lovforslag for Postvæsenets Vedkommende vil kunne undergaa om ikke alle de Forandringer, der ønskes, saa dog en Del af de væsentligste. For disse Udtalelser er jeg ham meget taknemmelig, da den overvejende Del af de Ønsker, der ere fremkomne, falde sammen med de Anskuelser, jeg har faaet ved at sætte mig ind i denne Sag. — Det er kun nogle enkelte Bemærkninger, jeg vil gøre. Ganske vist bliver det Gentagelser. For Postbudenes Vedkommende ønsker jeg atter, at Begyndelseslønnen sættes til 900 Kr., at

Alderstillæget forhøjes til 200 Kr. og endvidere, at Rejsegodtgørelsen bliver sat noget højere. De ønske jo selv $\frac{3}{4}$ af det Tillæg, som nu ydes til Ekspedienterne. Jeg antager, at man der kan gaa en Mellemvej, og at de ville være tilfredse, om man kunde komme til, at den Godtgørelse, som nu ydes pr. Time, altsaa 4 Skilling efter den gamle Takst med et Tillæg af 4 Øre for Natten, forhøjes til 12 Øre med et Tillæg af 6 Øre, saaledes at det i det hele blev 18 Øre. Naar man ser hen til, hvad der foreslaas for Ekspedienterne, finder jeg dette Krav ret rimeligt. Endvidere kunde jeg ønske, at man med Hensyn til den Erstatning, som er fastsat for Nattjeneste, naar disse Folk ere ude, ikke kunne komme hjem, hvorfor det er beregnet, at de skulle kunne tage Ophold paa et Hotel eller Gæstgiveri, og som nu for Pakmestres og Postkonduktørers Vedkommende er fastsat til 1 Kr., medens det for Ekspedienternes Vedkommende er sat til 2 Kr. pr. Nat, kunde gaa med til en Forhøjelse f. Eks. til $1\frac{1}{2}$ Kr. Min personlige Opfattelse er den, at man i og for sig handler rigtigt i at yde ens Erstatning saavel til Ekspedienter som til Pakmestre og Postkonduktører som Godtgørelse for en saadan Nats Fraværelse fra Hjemmet. Men da man nu en Gang har gjort denne store 100 pCts Forskel, vilde det være et betydeligt Fremskridt, hvis man kunde naa til et Vederlag af 1 Kr. 50 Øre. Det mener jeg, er en ret billig Fordring, som det Udvalg, der faar med Sagen at bestille, nok vil kunne imødekomme. Der blev sidste Gang peget paa det heldige i, at man i Loven fik en Bestemmelse om, at Embedernes Ledighed ikke blev af saa lang Udstrækning, som Tilfældet havde været efter de Oplysninger, der ere fremkomne, endog indtil 3 Aar, men at det blev fastsat, at det højst maatte være 6—8 Uger. Jeg kunde ønske, at ogsaa denne Sag blev tagen under Overvejelse, og at der eventuelt blev indsat en Bestemmelse desangaaende. Med Hensyn til Landpostbudenes Stilling maa jeg maaske sige, at ganske vist er deres Løn bleven fikseret for faa Aar siden, men det forekommer mig dog, at naar man nu skal til at lovgive om en Postlønningslov, vil det være rigtigst at yde ogsaa disse Mennesker et noget større Vederlag, end de nu faa. Det højeste, de nu kunne faa for ti Timers Arbejde om Dagen, er 750 Kr. om Aaret. Nu kan det jo ikke hjælpe noget for Tiden at tale om at sætte alle Funktionærer paa ens Løn, og der er jo heller ingen, der